

Chr. Rasmussen: Den ærede Minister har med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal afgivet en Erklæring, der for saa vidt kan kaldes tilfredsstillende, som den højtærede Minister jo udtalte, at Staten baade kunde og vilde være parat til at overtage Sundfarten, for saa vidt det forenede Dampskibsselskab skulde høre op dermed. Jeg tror, at denne Erklæring vil være noget beroligende for Gemytterne ude omkring. De have nemlig været noget ophidsede over, at det saa ud til, at denne Fart skulde ophøre fra Selskabets Side. Naar den ærede Minister omtaler, at Routen Helsingør—Helsingborg vil være fuldt rustet til at tage den forøgede Trafik, selv om det forenede Dampskibsselskab ophører med Farten, tvivler jeg ikke derom, det vil den sikkert være med de to Dampskibe, der for Øjeblikket ere til Disposition. Men hvad jeg nærmest er bange for, er, at de forskellige Ulemper, der nu klæbe ved Færganlægget ved Helsingør, skulle blive i betydelig Grad forøgede, dersom Trafikken skulde forøges med en Trafik, der nu foregaar direkte fra København til Helsingborg, og jeg vil derfor bede den ærede Minister endnu en Gang have sin Opmærksomhed henvendt paa de Ulemper, jeg fremdrog. Til det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds, som i saa høj Grad fremhævede Privatdriften og i saa høje Toner priste den paa Statsdriftens Bekostning, og som bl. a. sagde, at den tyske Statsdrift taalte ingen Sammenligning med det forenede Dampskibsselskabs Drift, vil jeg sige, at det tror jeg ikke passer paa de væsentlige Omraader, selv om det kan passe paa de mindre væsentlige. Det har tværtimod udviklet sig anderledes, hvor Staten har overtaget Driften. Jeg skal blot nævne Routen Helsingør—Helsingborg. Jeg skal ikke komme ind paa den betydelige Forøgelse af Trafikken, men vil blot bede det ærede Medlem undersøge, hvorledes Forholdet var, medens det forenede Dampskibsselskab havde denne Route og besørgede den med smaa og meget daarlige Skibe, og hvorledes den blev, da Staten satte nogenlunde ordentlige Dampskibe i Gang paa Routen og indrømmede nogenlunde ordentlige Overfartspriser. I Løbet af et Par Maaneder forøgedes Trafikken saa betydelig, at man maatte benytte en af Statens store Isbrydere dertil. Medens det forenede Dampskibsselskab havde sejlet med nogle enkelte Passagerer, viste det sig, at det første Skib, Staten satte i Gang, „Malmø“, var

for lille og maatte delvis erstattes med den store Isbryder „Stærkodder“. Jeg synes, at det taler for, at Statsdriften er paa mange Omraader ikke saa gal endda.

Køedt: Over for det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) vil jeg sige, at det slét ikke har været min Opgave at forsvare alle det forenede Dampskibsselskabs Synder. Det er en given Ting, at et Selskab, der har 120 Skibe, som sejle paa omtrent alle Verdens Have og udføre omtrent hele den indenlandske Dampskibstrafik, ved mange Løjligheder har begaaet Fejl, som der kunde være al mulig Anledning til at paatale. Jeg har heller ikke givet Selskabet en almindelig, en Generalsyndsforsættelse, men kun fundet Anledning til over for de mange haarde Angreb, der i den senere Tid ere fremkomne over for Selskabet, at sige et Par Ord i modsat Retning. Med Hensyn til Dampfærgen mellem Sverige og Danmark, som det ærede Medlem for Helsingør (Rasmussen) omtalte, skal jeg oplyse, at det forenede Dampskibsselskab paa et meget tidligt Tidspunkt har henledt Statsbanernes Opmærksomhed paa, at det vilde være overordentlig heldigt at sætte en Dampfærge i Gang, der kunde føre hele Tog over. Det forenede Dampskibsselskab har altsaa saa lidt stillet sig mod eller været uklar over for en saadan Færgets Betydning, at det paa et meget tidligt Tidspunkt, længe inden disse Færger bleve indrettede, har henledt Statens Opmærksomhed paa det gavnlige i denne Foranstaltning. Det ærede Medlem for Randers (Knudsen) sagde, at det, der her var Tale om fra socialdemokratisk Side, var en virkelig Statsdrift, og det var noget helt andet end den nuværende danske Statsdrift. Jeg er selvfølgelig klar over, at man meget vel kan forene en Kritik af den nuværende uheldige Statsdrift med Fordringen om at faa en fornuftig fremtidig Statsdrift, men den Stat, som vi nu have at regne med, er den nuværende Stat og ikke den socialistiske Stat, der skal udvikles under helt andre Forhold. Vi maa, som sagt, regne med den nuværende Stat med alle dens Sygheder og Ulemper, som vi navnlig her i Tinget fra Oppositionens Side Gang efter Gang have paapeget. Hvorledes kan man over for denne Kamel forsvare at forøge Byrden, indtil Ryggen absolut maa knække?

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forespørgslen.